

DE CURAÇAOSCHE COURANT

Deel XLIII.

ZATURDAG den 10den FEBRUARY 1854

No. 6.

Uit het Algemeen Handelsblad tot den 12. January jl.

's GRAVENHAGE, 29 Dec. De Eerste Kamer der Staten-Generaal heeft heden al de Hoofdstukken der Begrooting met byeenparig stemmen aangenomen; dat van Oorlog met 22 tegen 9 stemmen.

Z. M. heeft bevorderd den generaal-maj. baron Forstner van Dambenoy tot luit. gen. en benoemd by het personeel van geneesk. dienst der landmagt tot offic. van gez. 2de kl. den offic. van gez. 3de kl. N. A. Seret.

Z. M. heeft bevorderd naar ouderdom in rang tot luits. ter zee 1ste kl., de luit. ter zee 2de kl. A. Schotborg, G. van Hoeking Colenbrander, G. Lambert, A. D. van Genep, T. Pan en W. B. F. Escher; tot luits. ter zee 2de kl., de adelb. 1ste kl. H. J. Stoltz van der Sloot, D. G. E. R. baron van Welden Rengers, J. P. Uittenhoven, C. J. Smith, C. P. van der Star, J. P. van Rossum, P. Swaan, P. ten Bosch, K. J. Viehoff, H. E. A. Frucht, J. J. Habets, P. J. Rosenwald, J. J. Koester, R. Star Bosman en E. L. baron van Heeckeren van Walien; tot offic. van gez. 1ste kl., den offic. van gez. 2de kl. A. H. Neyssel, met bepaling, dat hy zal rang nemen tusschen de offic. van gez. 1ste kl. C. C. F. Gruelmann en H. L. Oudenhoven; tot offic. van gez. 2de kl., de offic. van gez. 3de kl. J. F. G. T. Klugge en J. J. W. de la Cour, met bep. dat zy zullen rang nemen, de eerste tusschen de offic. van gez. 2de kl. F. W. E. Meijer en C. F. Lucke, en de andere tusschen de offic. van gez. 2de kl. H. L. Koning en C. F. T. Hommel; voorts benoemd tot offic. van gez. 3de kl. in het vaste kader der zeemagt den Heer J. F. P. Ermerius; wyders almede naar ouderdom in rang bevorderd: tot officieren van administratie 3de kl. de adj. admin. J. C. L. K. van Wely en J. A. Waldeck, en tot adj. admin. de scheepsklerken: J. F. K. Wissel, B. M. E. Crevecoeur, J. H. C. ten Hoove, G. H. C. van Nuys en H. A. van Berkel, met bepaling, dat zy zullen rang nemen, de eerstgenoemde tusschen de adj. admin. F. T. Stejnubuch en A. C. Jager, de tweede tusschen de adj. adm. A. C. Jager en B. L. van Daalen Wetters, en de drie overigen onder laatstgenoemden adj. adm. Tevens is de luit. ter zee 1ste kl. J. N. Nuys, met 31 Dec. ll., eervol afgevoerd uit het corps zee-officieren marine, en hem een pensioen verleend van f 1000.

In gewoonlyk goed onderrigte kringen wordt thans verzekerd, dat de keuze voor eenen nieuwen minister van marine, hoogst waarschijnlijk vallen zal op den kapitein ter zee Smit van den Broecke.

Het état-major van Zr. Ms. stoomschip *Sindoro*, is zamengesteld als volgt: Komm. A. v. Wachendorf v. Rhyn, kapt.-luit.; 1ste officier: P. Koning, luit. 2de kl.; C. F. Hakstrop, A. van Kerkwyk en L. M. de Laet de Kater, luits. 2de kl.; S. J. Goossen, offic. van gezondh. 2de kl.; H. J. E. van de Watering, offic. van admin. 2de kl., en de Vries van Heyst, klerk.

Men spreekt er van, dat H. K. H. Prinses Marianne der Nederlanden, in het voorjaar weder in het vaderland is te wachten, om er voortdurend haar verblyf te vestigen. Wat er van zy, weet men niet naauwkeurig, doch er hebben maatregelen plaats, welke zulke eenigzins te kennen geven.

Nog altyd blijft men spreken van een afzonderlyk traktaat tusschen Frankryk en Oostenryk en men beweert zelfs, dat dit reeds geratificeerd zoude zyn; anderen daarentegen blyven van oordeel, dat dit traktaat eerst ondertekend zoude worden, wanneer Oostenryk aan het traktaat van 2 Dec. definitief een of. en defensief karakter zoude gegeven hebben.

Het bevestigt zich, dat Prins Gortschakoff in de conferentie van den 7 January, op zyne uitnoodiging gehouden, namens den Czaar

verklaard heeft, dat hy de op 28 December medegedeelde interpretatie der vier vredes-proliminaire punten aanpam. De vredes-onderhandelingen zullen beginnen zoodra de Fransche en Britsche gezanten van hunne regeringen de noodige volmagten zullen hebben ontvange.

Als een eerste gevolg van de verklaring van prins Gortschakoff hebben de Fransche en Engelsche gezanten koeriers afgezonden naar hunne regeringen, om volmagten voor de te openen vredes-onderhandelingen te vragen, en is de Turksche gezant tot de conferentie toegelaten, hetgeen werkelyk onvermydelyk was, volgens de bepalingen der tusschen Frankryk, Engeland, Oostenryk en Turkye geslotene tractaten. Zoo als reeds gemeld is, zullen de vyandelykheden gedurende de onderhandelingen niet gestaakt, maar met kracht voortgezet worden. Velen houden dit, niet zonder reden, voor nadeelig tot het welslagen der onderhandelingen. Inderdaad is het zeer ligt mogelijk, dat hetgeen op de Krim voorvalt invloed uitoefent op den loop der onderhandelingen te Weenen, en dat aldus de gezindheid der onderhandelars afwisselt met den voor- of toegenood dat oorlogvoerende partyen. Het gunstigst nog voor de onderhandelingen zoude zyn, dat in de Krim geene groote, beslissende gebeurtenissen plaats grepen en de staat van zaken aldaar bleef, zoo als zy thans reeds geruimen tyd geweest is.

In afwachting der uitlogging, over welke men het thans te Weenen eens geworden schynt te zyn, kan het welligt niet overtollig wezen nogmaals den tekst der vier waarborgpunten, zoo als die in de gelykluidende nota's van 18 Augustus is opgenomen, woordelyk te herinneren. Ieder der betrokkene Mogendheden verklaarde toen afzonderlyk, maar in dezelfde bewoordingen, dat de betrekkingen der Verhevene Porte met het Keizerlyk Russische Hof niet op vaste en duurzame grondslagen hersteld konden worden, byaldien:

I. Het beschermheerschap, tot hertoe door het Russisch Keizerlyk Hof over de Vorstendommen Wallachije, Moldavië en Servië uitgeoefend, niet voor de toekomst moet opgeheven, en indien de privilegiën, door den Sultan aan deze van zyn Ryk afhankelyke gewesten toegestaan, niet onder den gemeenschappelyken waarborg der Mogendheden worden geplaatst, uit kracht eener met de Verhevene Porte te treffen schikking, de bepalingen van welke tevens alle vraagstukken wegens de byzonderheden zullen regelen.

II. Byaldien de vaart op den Donau en zyne mondingen niet van alle belemmering bevryd en aan de toepassing der by de acten van het Weener Congres vastgestelde bepalingen onderworpen wordt.

III. Byaldien het verdrag van 13 July 1841 niet gemeenschappelyk door al de hooge contracterende partyen in het belang van het evenwigt van Europa, herzien wordt.

IV. Byaldien Rusland zynen eisch niet geeft, om een officieel protectoraat over de onderdanen der Verh. Porte, tot welke godsdienstige gezindheid zy behooren, uit te oefenen, en indien Oostenryk, Gt. Brittanje, Frankryk, Pruisen en Rusland hunnen gemeenschappelyken bystand niet verleenen om als initiatief van de Ottomannische Regering de bevestiging en inachtneming der godsdienstprivilegiën van de verschillende Christelyke kerkgepootschappen te verwerven en, in het gemeen belang hunner geloofsgenooten, de door Z. M. den Sultan aan den dag gelegde grootmoedige gevoelens in toepassing te brengen; tevens zonder dat daaruit eenige aandrang zyner waardigheid of der onafhankelykheid zyner Kroon voortvloeije.

In zyne dépêche van 22 July ontwikkelde lord Clarendon de door het Engelsche Gouvernement aan de waarborgpunten gehechte meening aldus:

“Tot deze waarborgpunten hebben natuur-

lyk de gewaren aanleiding gegeven, tot het waken van welke zy geoordeeld worden. Zoo heeft Rusland voordeel getrokken uit het by verdrag verworven uitsluitend recht om over de betrekkingen van Wallachye en Moldavië met de suzerëine Porte te waken, door die provincies binnen te rukken als of zy een deel van zyn eigen grondgebied uitmaakten.

“Zoo ook heeft de bevoorregte grens van Rusland in de Zwarte Zee het in staat gesteld, in die wateren eene zeemagt te vestigen, die, by afwezigheid van alle tegenwigt, gene bestondige bedreiging is tegen het Ottomannische Ryk.

“Het onbetwist bezit door Rusland van den voornaamsten Donaumond heeft hinderpalen voor de scheepvaart op die punten stroom doen ontstaan, welke des algemeenen handels van Europa ten sterkste belemmeren.

“Blydelyk, de bepalingen van het verdrag van Kutschuk-Kamandji, op de bescherming der Christenen betrekking, zyn, door eene zeer verkeerde uitlogging, de voornaamste oorzaak van den thans heerschenden stryd geworden.

“Ten opzichte van al deze punten moet de staat der zaken vóór den oorlog gewigtige wyzigingen ondergaan.”

De heer Drouin de Lhuys heeft zich, in zyne dépêche van dienzelfden dag, in gelyke bewoordingen over de uitlegging verklaard, welke het Fransche Kabinet aan de waarborgpunten gaf. By de herhaling van het derde der punten voegde hy daarby: “en in den zin der beperking van de Russische magt in de Zwarte Zee.”

Men geloof, dat Pruisen aan de conferentie der gezanten te Weenen, waarin over den vrede zal onderhandeld worden, deel zal nemen.

Een brief uit Petersburg van 24 December meldt, dat de Keizer zeer geneigd zoude zyn tot onderhandelingen, op voorwaarde, dat de uitleg der waarborgpunten gematigd zy.— Rusland zoude des noods toestemmen in de opheffing van het tractaat van 1841, aan de Westersche mogendheden willen toestaan in de Zwarte Zee insgelyks vloten te onderhouden en zelfs Sinope of eenige andere haven tot hun gebruik in te rigten. Maar van het vernielen van Sebastopol of van de vermindering zyner zeemagt in de wateren van de Krim, wil Rusland niets weten. Wat het protectoraat der Donauverstandommen betreft, dit wil het met de overige mogendheden deelen.

De jongste brieven uit Petersburg melden, dat in het begin van de maand January in de Keizerlyke residentie te Gatschinaeene groote byeenkomst van de bekleeders van hooge staatswaardigheden, onder het voorzitterschap van Keizer Nicolaas, zal plaats hebben, ten einde het ultimatum van Rusland voor het Westen vast te stellen. De Prins Paskewitsch is uit Warschau vertrokken, ten einde deze groote vergadering te kunnen bywonen.

Het *Journal de St. Pétersbourg* van 29 December bevat een manifest van Keizer Nicolaas van nagenoeg den volgende inhoud:

“Doordrongen van onze pligten als Christen, mogen wy den voortduur van een verschrikkelyk bloedvergieten niet wenschen.— Wy zullen dan ook geene aanbieding van vredesvoorslagen van de hand wyzen, wanneer die slechts bestaanbaar zyn met de waardigheid van ons ryk en het geluk van onze onderdanen. Maar een niet minder heilige pligt, die in dezen hardnekkigen stryd op ons rust, gebiedt ons, om tot elke opoffering, welke door de grootheid der middelen van aanval wordt geëischt, gereed te staan. Mocht het noodig zyn, dan zullen wy aan alle vyanden te gelyk het hoofd kunnen bieden met het zwaard in de vuist en het kruis in het hart.”

